Transzformáció, SSA, Optimalizálás

Simon Balázs BME IIT, 2010.

forrás: http://www.info.uni-karlsruhe.de/lehre/2007WS/uebau1/

Tartalom

- SSA
- ■SSA példa
- Optimalizálás

Static Single Assignment

SSA

- Static Single Assignment
- Cél:
 - Függvény szintű optimalizációk elősegítése
 - Definiálás-felhasználás explicit jelzése
- Definíció: egy program akkor van SSA formában reprezentálva, ha minden változónak pontosan egy helyen adunk értéket.
 - A program ettől kezdve függvényt jelent
 - A változó ezentúl alias nélküli lokális változó
 - Vigyázat: az SSA nem azt jelenti, hogy minden érték csak egyszer kerül kiszámításra!

SSA indokoltsága

- A gépi utasítások memóriacellákon és regisztereken operálnak, függetlenül attól, hogy a forráskódban mi volt a változó neve.
- Ha egy operáció kétszer ugyanazokon az operandusokon értelmezett, akkor az egyik operáció elhagyható. (értékszámozás)
- Hogy két operandus ugyanolyan értékű-e, az az előzményekből kikövetkeztethető. De: figyelni kell a lefutási ágakra!

SSA konstrukció

- Értékadás helyett: változódefiníció
 - A változó csak itt kap értéket!
- A programnyelvben a nevű változó SSA formában számozódik: a₁, a₂, ...
- Az a minden felhasználási helyén a megfelelő a_rt kell behelyettesíteni
- Probléma: elágazások
- Megoldás: Φ-függvény bevezetése, amely mindig a megfelelő lefutási ághoz tartozó értéket választja ki

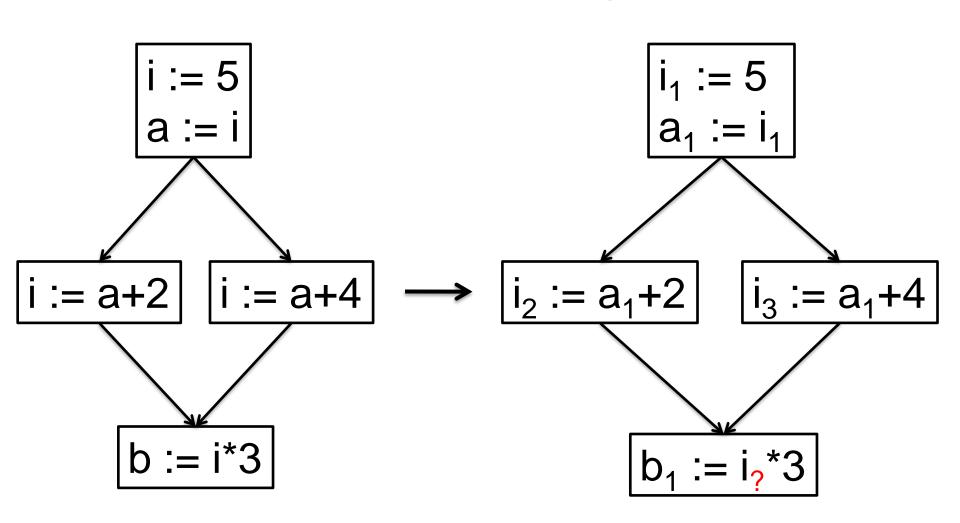

SSA példa

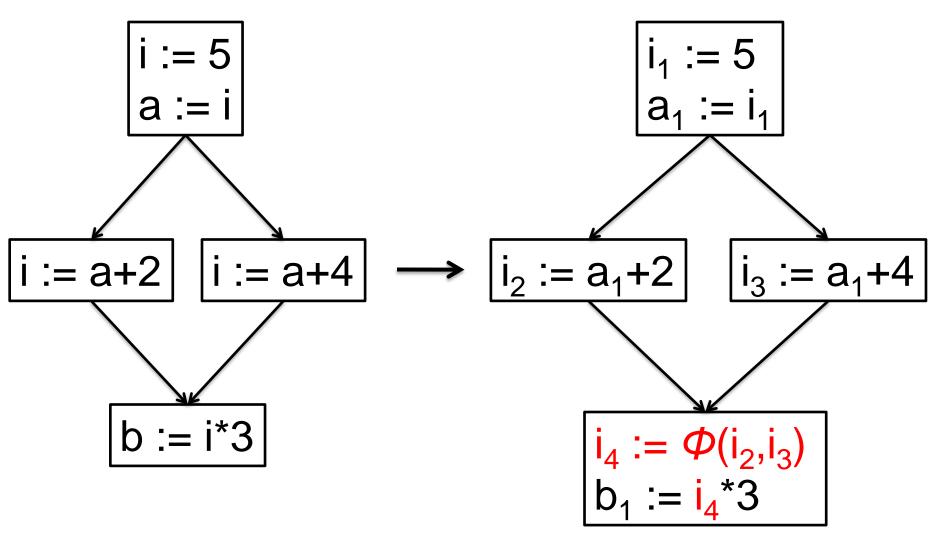

$$i_1 := 5$$
 $a_1 := i_1$
 $i_2 := a_1 + 4$
 $a_2 := i_2 * 2$
 $i_3 := a_2 + i_2$

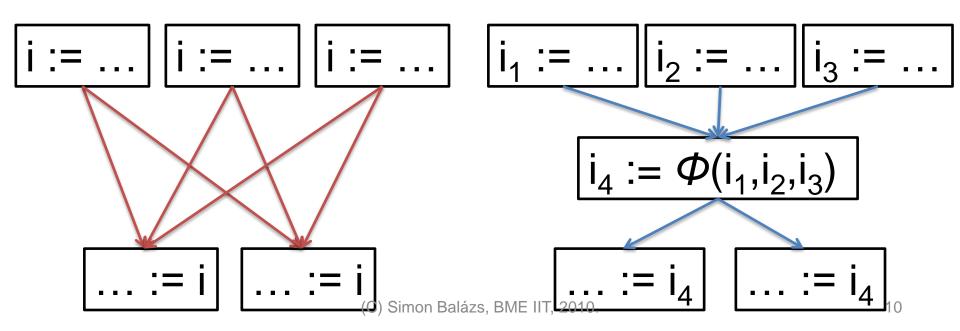

SSA példa: elágazás (Φ-függvény)

Definiálás-felhasználás

- Az SSA forma csökkenti a definiálásfelhasználás függőségek számát:
 - eddig: definiálás * felhasználás
 - most: definiálás + felhasználás

Φ-függvény

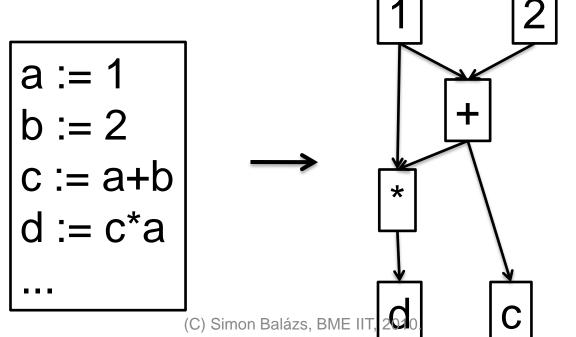
- Egy i₃ := Φ(i₁,i₂) függvény a lefutástól függően i₁ és i₂ közül kiválasztja a megfelelőt és ezt adja i₃ értékéül
- A Φ-függvény bemeneteinek száma a közvetlen megelőző kódblokkok száma
- A Φ-függvény k. bemenete egyértelműen a k. blokkhoz van rendelve
- A Φ-függvény kimenete a programfutásnak megfelelő ághoz rendelt bemenet
- A Φ-függvény mindig blokkok elején jelenik meg
- Egy blokkban minden Φ-függvény egyszerre értékelődik ki

SSA gráfreprezentáció

- Csúcs: absztrakt érték (konstans, művelet)
- Adatfolyam él: Definiálási-felhasználási függőség
 - Az élek megfordítva adatfüggőségnek felelnek meg
- Vezérlési él: végrehajtási sorrend, elágazások, stb.

■ Példa:

SSA példa

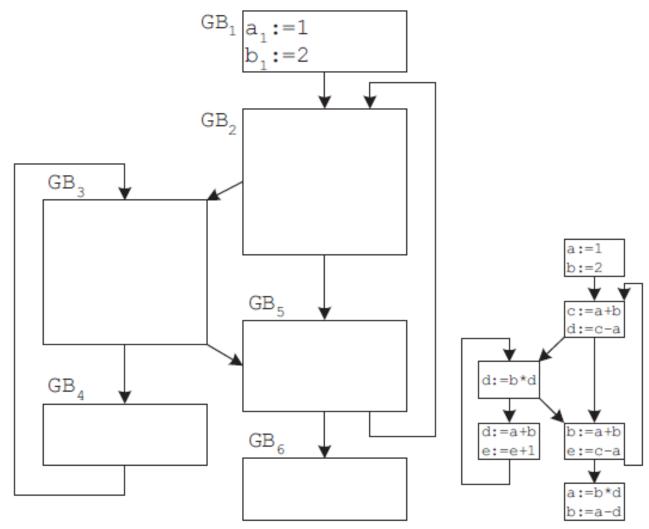
Példaprogram

```
(1) a:=1;
                                                          a := 1
 (2) b:=2;
                                                          b := 2
     while true {
 (3)
        c:=a+b;
                                                          c := a + b
 (4) if (d=c-a)
                                                          d := c - a
 (5)
           while (d=b*d) {
 (6)
             d:=a+b;
                                    (5) d:=b*d
 (7)
             e := e+1;
                                        d:=a+b
                                                          b := a + b
 (8)
       b:=a+b;
                                        e := e + 1
                                                          e := c - a
 (9)
        if (e=c-a) break;
                                                          a := b*d
                                                      (6)
(10) a:=b*d;
                                                          b := a - d
(11) b:=a-d;
```

v

1. blokk

Megszámozzuk a-t és b-t

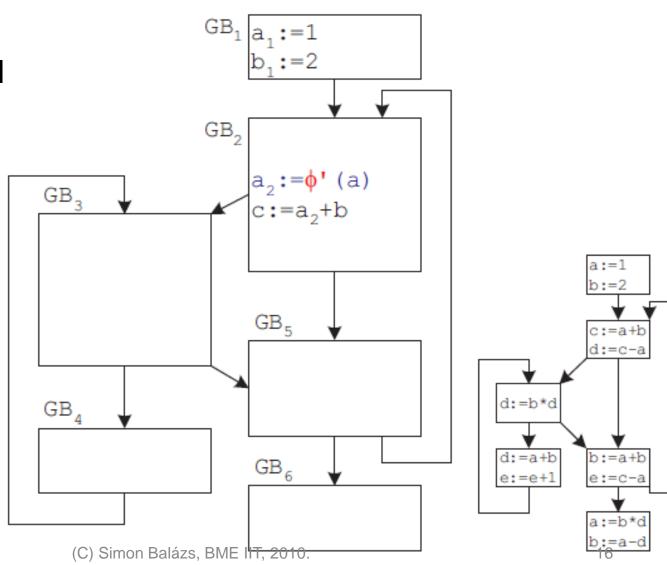

(C) Simon Balázs, BME IIT, 2010.

r,

2. blokk

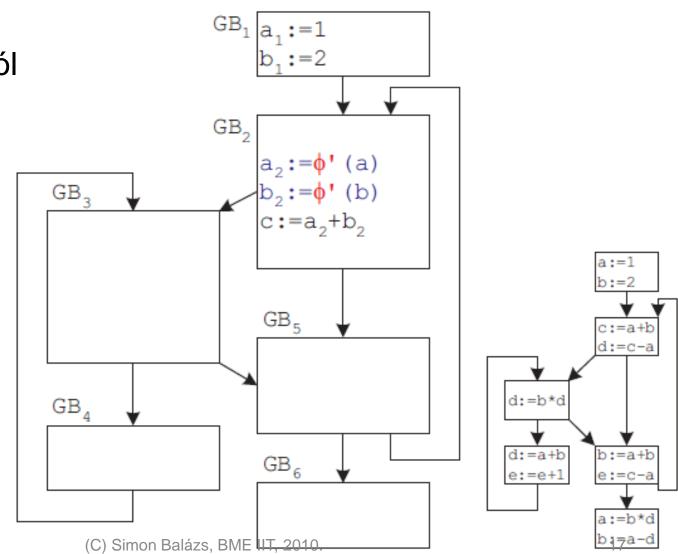
- Az a értéke függ a lefutástól
- Egyelőre csak megjegyezzük, mivel nem minden megelőző értéket ismerünk

M

2. blokk

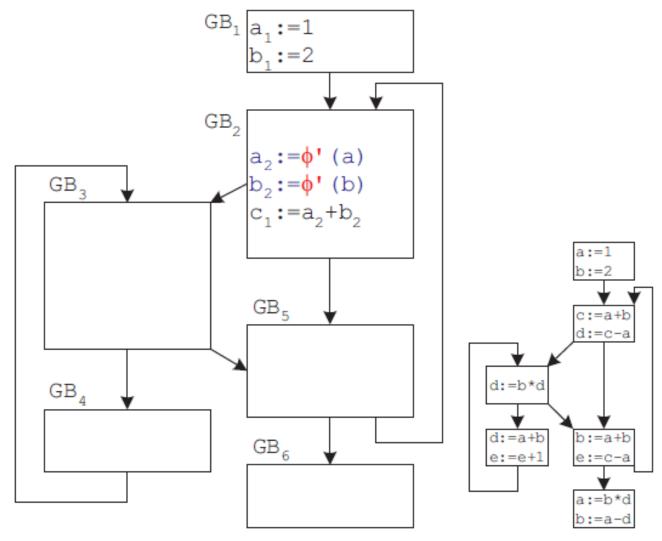
A b értéke is függ a lefutástól

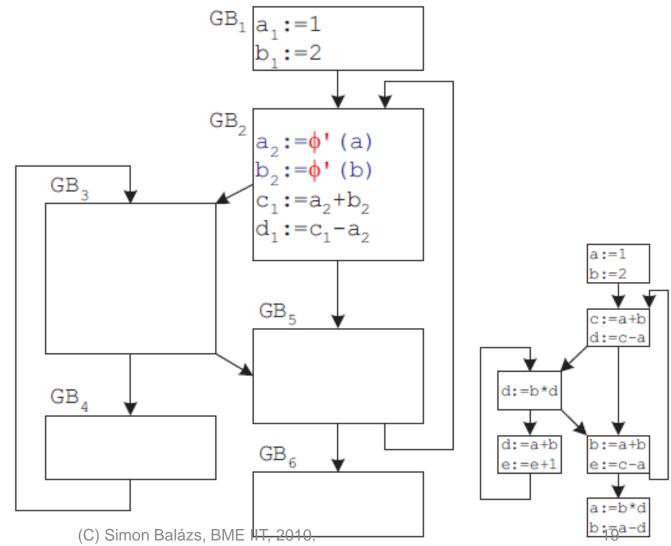
м

2. blokk

Majd megszámozzuk a c-t

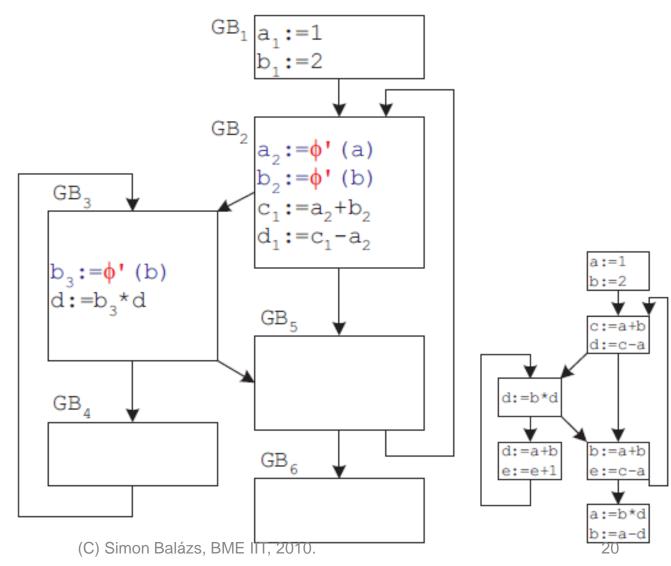
■ Végül pedig *d*-t

×

3. blokk

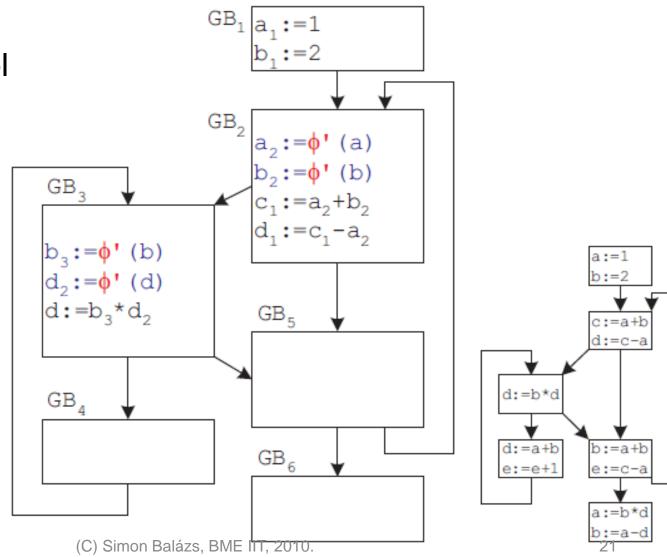
A b értéke függ a lefutástól

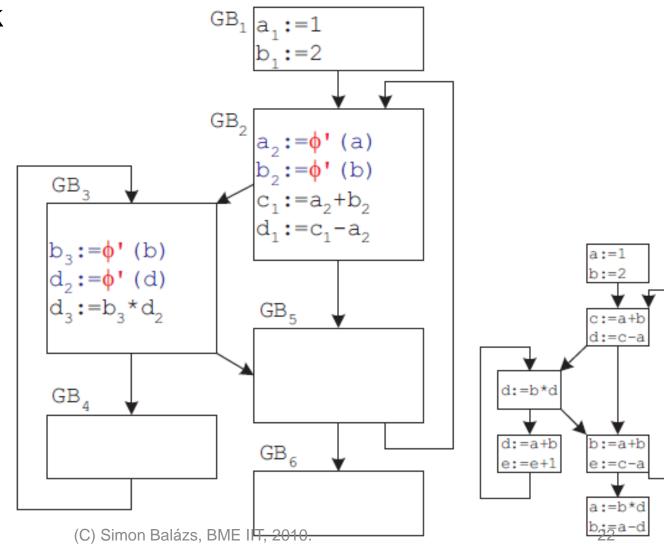
1

3. blokk

A d értéke is függ a lefutástól

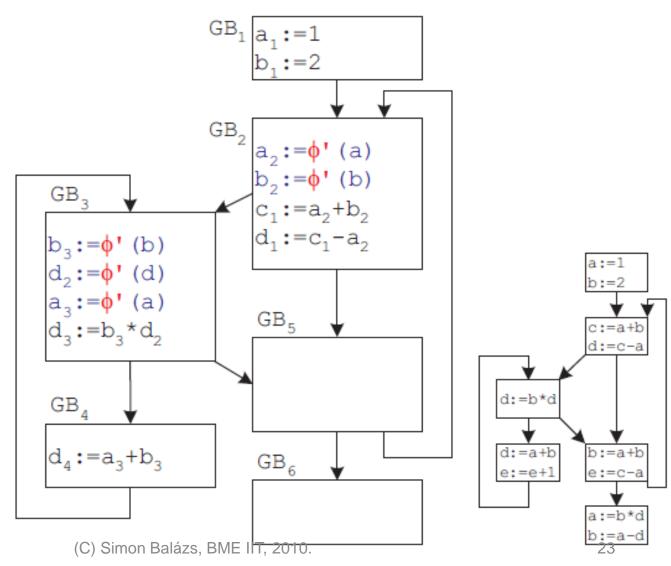
Megszámozzuk a *d*-t

M

4. blokk

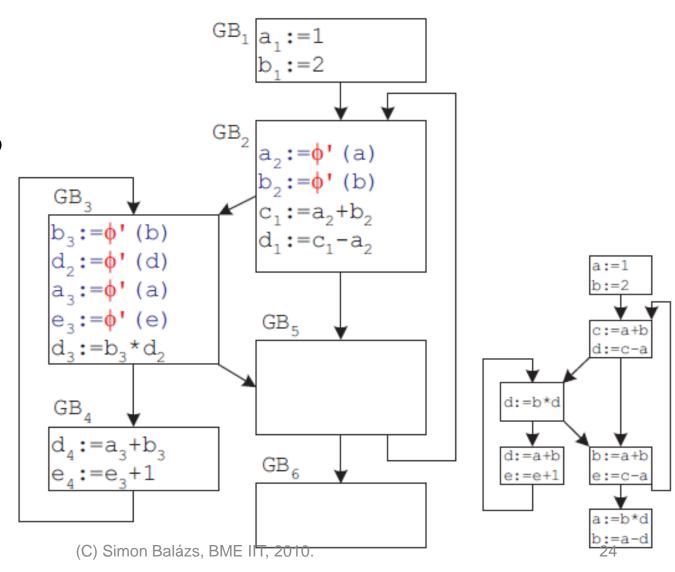
Az a
 használata a 4.
 blokkban
 rekurzívan új Φ
 függvényt
 eredményez a
 3. blokkban

M

4. blokk

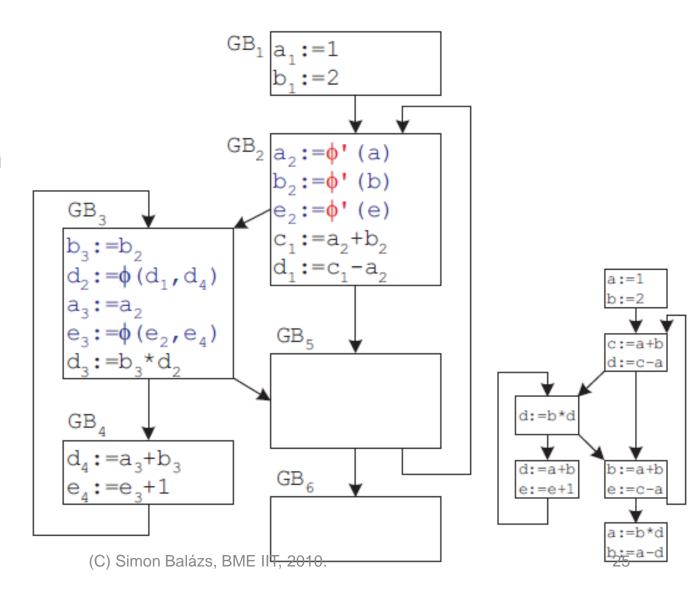
Az e
 használata a 4.
 blokkban
 rekurzívan új Φ
 függvényt
 eredményez a
 3. blokkban

М

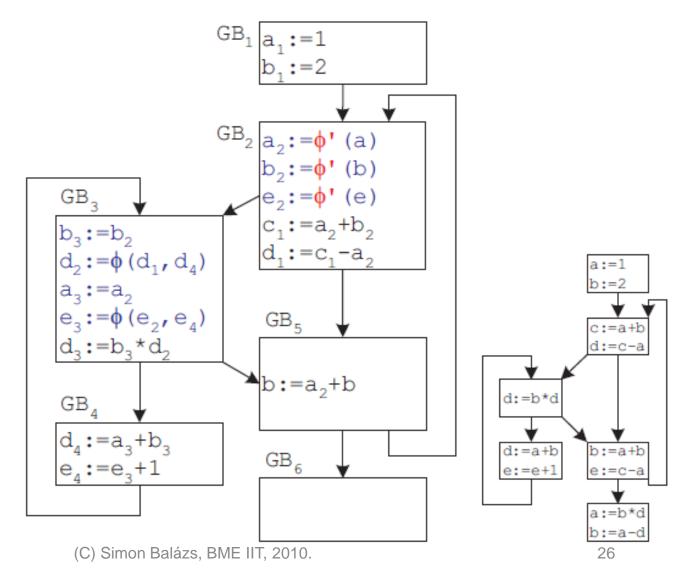
4. blokk

- A 3. blokk minden megelőzője SSA formában van
- A Φfüggvényekkiszámíthatók

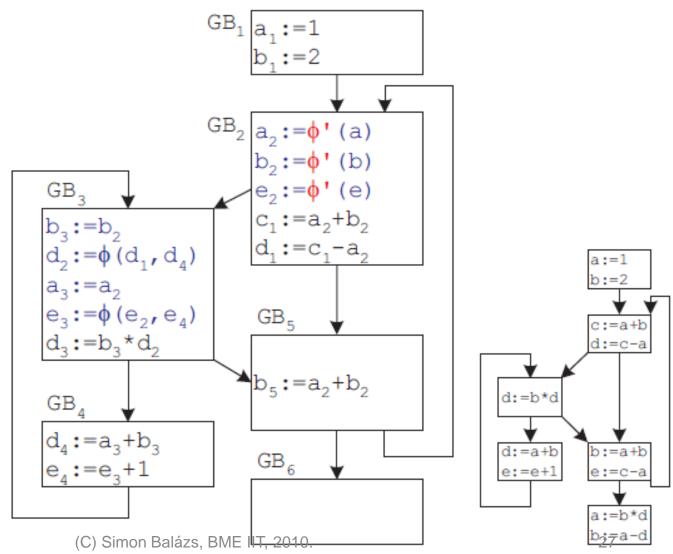

Az a definíciója minden ágon ugyanaz, nincs szükség Ф függvényre

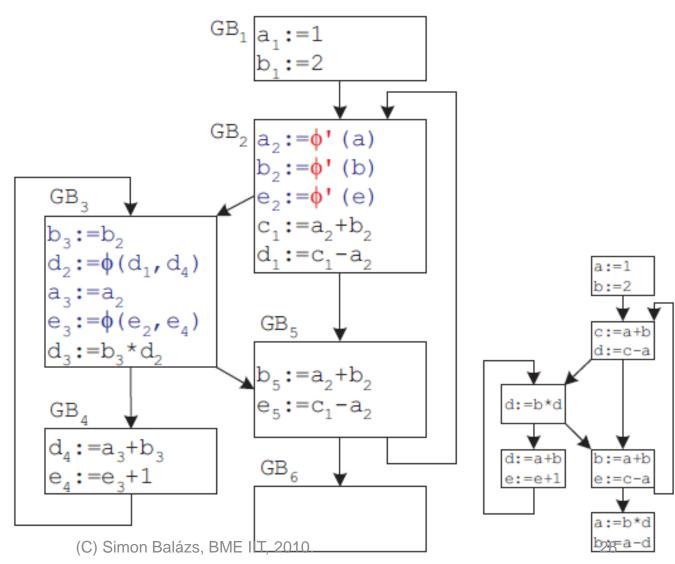

 A b definíciója minden ágon ugyanaz, nincs szükség Φ függvényre

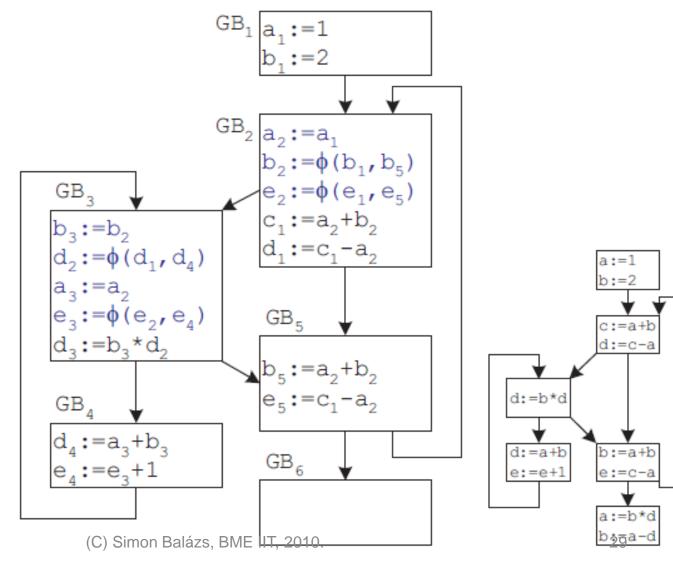

 A c definíciója minden ágon ugyanaz, nincs szükség Φ függvényre

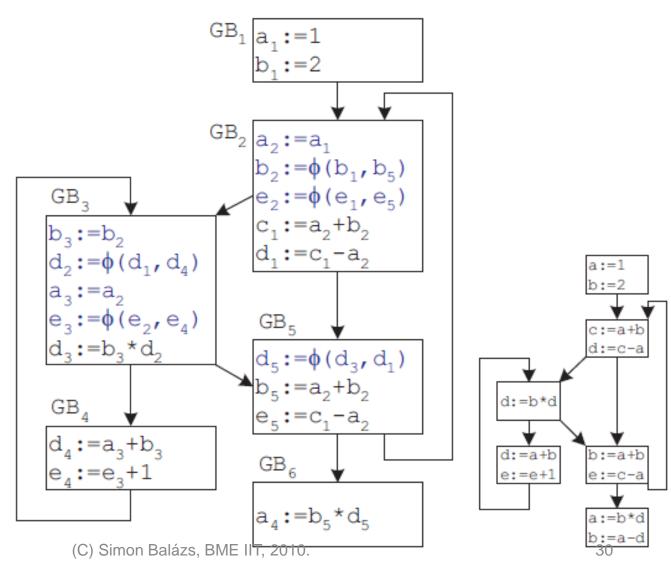

- A 2. blokk minden megelőzője SSA formában van, a Φ függvények számíthatók
- Az algoritmus felismeri, hogy e nincs inicializálva: feltesszük, hogy értéke e₁

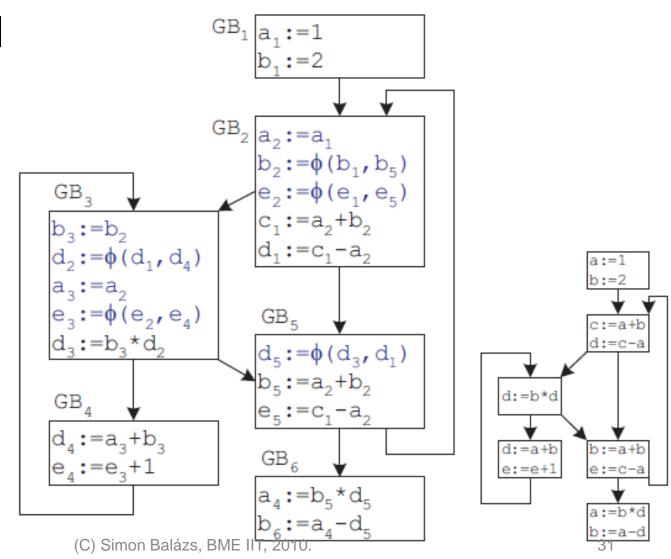

A 6. blokkban a
 d keresése
 rekurzívan új Φ
 függvényt
 eredményez az
 5. blokkban

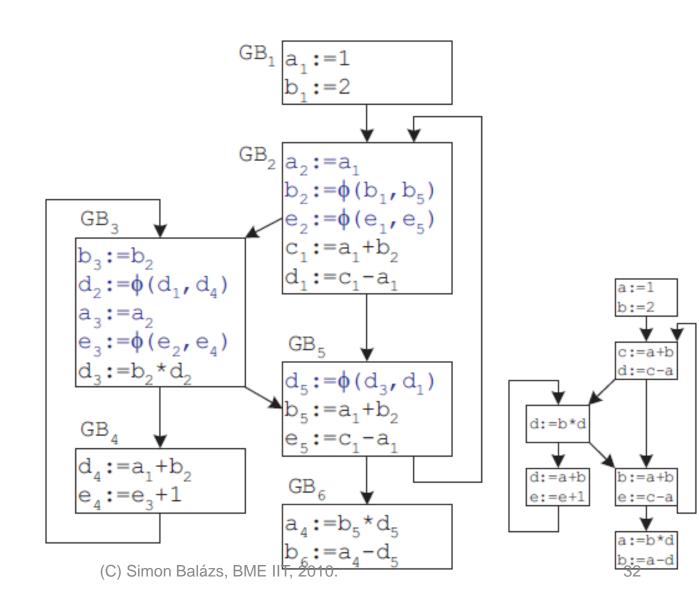

A b azonnal számítható

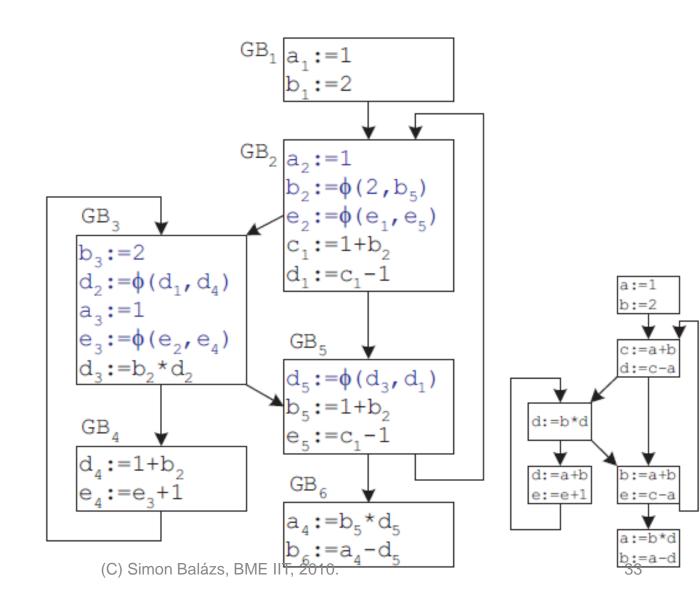
1

Egyszerűsítések: másolatok feloldása

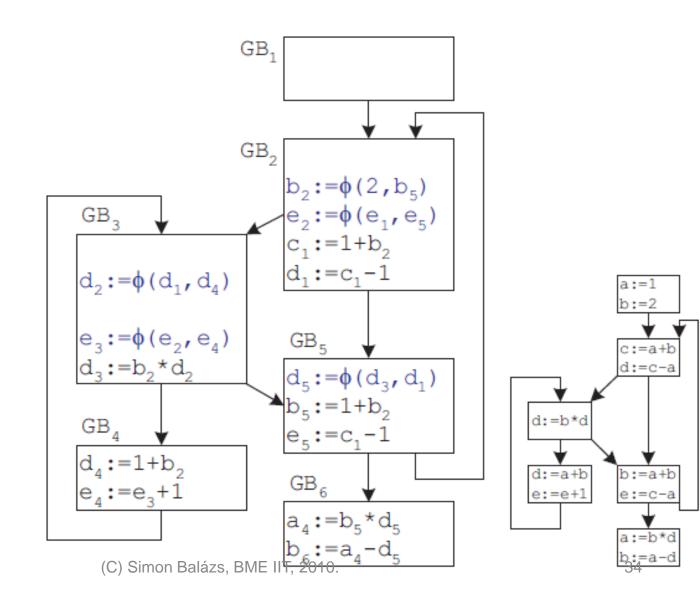
M

Egyszerűsítések: konstansok feloldása

М.

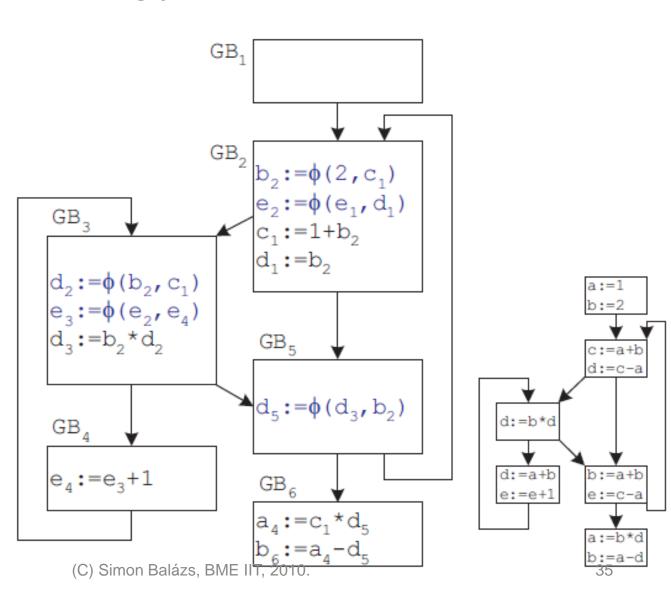
Egyszerűsítések: halott kód eliminálása

٠,

További egyszerűsítések

- Közös részkifejezések
- Konstans kifejezések kiértékelése
- Konstansok feloldása
- Halott kód eliminálása

SSA felépítése AST-ből

- Balról-jobbra történő bejárás:
 - Az aktuális blokk globális változóban
- Kifejezés: SSA forma generálása az aktuális blokkba
 - A köztes eredményeket közvetlenül újrahasznosítjuk, nincs szükség explicit számozásra
- Utasítások:
 - Blokk generálása
 - Blokkok kódjának generálása
 - A blokkok lefutásának összefűzése
 - A blokkok SSA előállításának lezárása
- A függvényhívások is kifejezésnek minősülnek
- Az ugrások lezárásához egy újabb bejárás szükséges

SSA összefoglalás

- SSA: változók helyett dinamikus konstansok
- Elágazások találkozásakor Φ függvény szükséges
- Az eredmény egy adatfolyamgráf
- Lehetővé teszi a függvényen belüli optimalizálást
- A Φ függvény felépítése: amikor az értéket felhasználjuk (rekurzívan a korábbi blokkokra is)
- A végtelen ciklusok elkerülésére lezáratlan Φ' függvények

Optimalizálás

Optimalizálási lehetőségek (nem csak SSA)

- Konstans kifejezések kiértékelése
- Halott kód eliminálása
- Operátorok egyszerűsítése
- Ciklusinvariáns kódok átmozgatása
- Részleges redundanciák eliminálása
- Kódáthelyezés
- Indexhatárok ellenőrzésének eliminálása
- Függvények inline beépítése
- Lefutási ágak egyszerűsítése
- Ciklusok kibontása/feldarabolása
- Adatok betöltése előre
- Jobbrekurzió feloldása ciklussá
- Regiszterkiosztás

A kutatás állása

- Nyitott problémák:
 - Melyik optimalizálásokat válasszuk ki?
 - Milyen sorrendben futtassuk le őket?

■ Tipikusan:

- A cache-optimalizáláson és az operátoregyszerűsítésen kívül az első optimalizálás kb. 15%-ot javít, a többi max. 5%-ot.
- Ezek az értékek függetlenek attól, melyik optimalizálásokat választjuk és milyen sorrendben futtatjuk le őket.
- Sok optimalizálás hasonló ill. tartalmazza a másikat.
- Numerikus programoknál az operátoregyszerűsítés 2x-es, a cache-optimalizálás 2-5x-ös gyorsulást is elérhet.

Tétel az optimalizálásról

- Rice, 1953: Minden algoritmikusan működő U fordító esetén létezik U' fordító, amely bizonyos programokra rövidebb kódot állít elő.
- Következmény: minden fordítónál van jobb fordító.
- Bizonyítás: egy nem végetérő programot a legjobb fordító így optimalizálna:

```
m: goto m;
```

Ezáltal a megállási probléma algoritmikusan eldönthető lenne, ami lehetetlen.

Az optimalizálás költségfüggvénye

- Futásidő
- Memóriahasználat
- Energiafelhasználás
- A pontos értékek nem határozhatók meg a processzor felépítése miatt:
 - utasítások átrendezése
 - cache-elés: adatfüggő
 - hyperthreading

SSA optimalizálás

- Könnyen végrehajtható az SSA formán
- Kétfajta transzformáció:
 - normalizálás
 - az SSA gráfban különbözőképpen leírt kifejezések összehasonlíthatóak legyenek
 - ■elősegíti az optimalizációt
 - ■algebrai azonosságok felhasználása
 - asszociativitás, disztributivitás
 - ■alkalmazhatóságát korlátozzák:
 - kiértékelési sorrend (Java)
 - kivételek (Eiffel, Java)
 - fixpont aritmetika (nem asszociatív és nem disztributív)
 - optimalizálás

Tanult optimalizálások I.

- 1. Operátoregyszerűsítés
 - ötlet: a drága operátorok helyettesítése olcsóbb, de szemantikusan ekvivalens operátorokkal
 - fő felhasználási terület: ciklusok indexváltozóival való szorzás helyett összeadás

Tanult optimalizálások II.

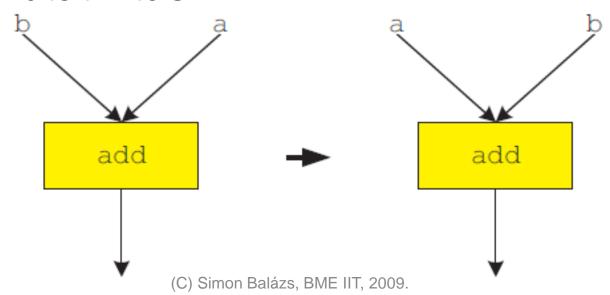
- 2. Közös részkifejezések eliminálása
 - ■ötlet: ugyanazon értékek kiszámítása csak 1x
 - ■fő felhasználási terület: címszámítás
- 3. Részleges redundanciák eliminálása
 - ötlet: azon értékek kiszámításának elkerülése, amelyeket nem kell minden ágon számolni
 - felhasználás: ciklusinvariáns kód kivétele a ciklusból

Alapvető transzformációk

Normalizálás

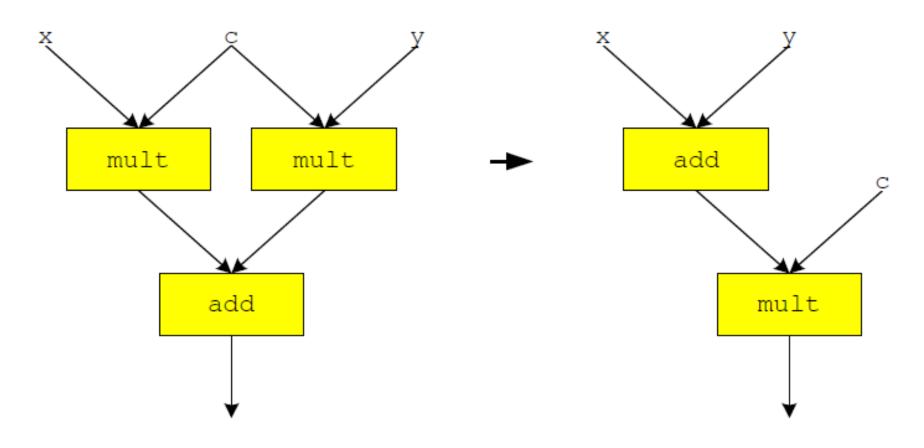
- Cél: aritmetikai kiejezések összehasonlíthatóvá tétele közös részkifejezések felismeréséhez
- PI. a csomópontok neve alapján: kommutativitás

Normalizálás

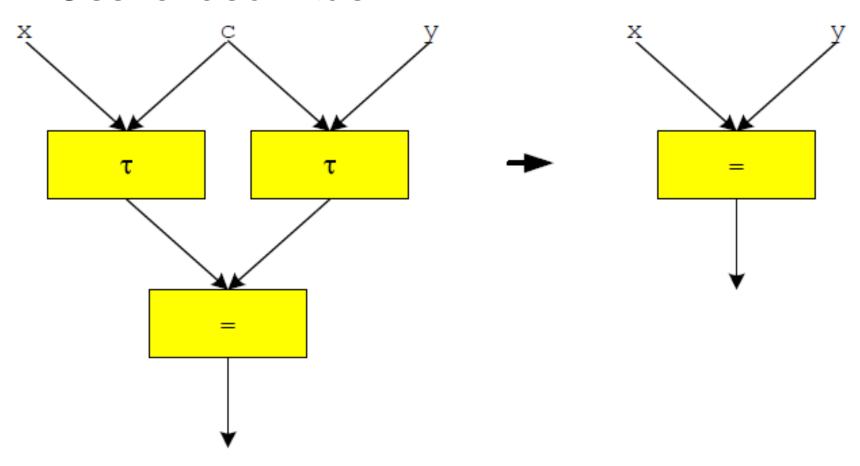
■ Disztributivitás:

Normalizálás

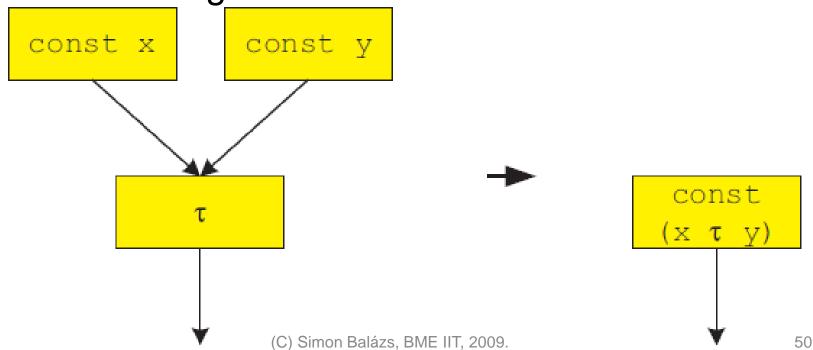
■Összehasonlítás

M

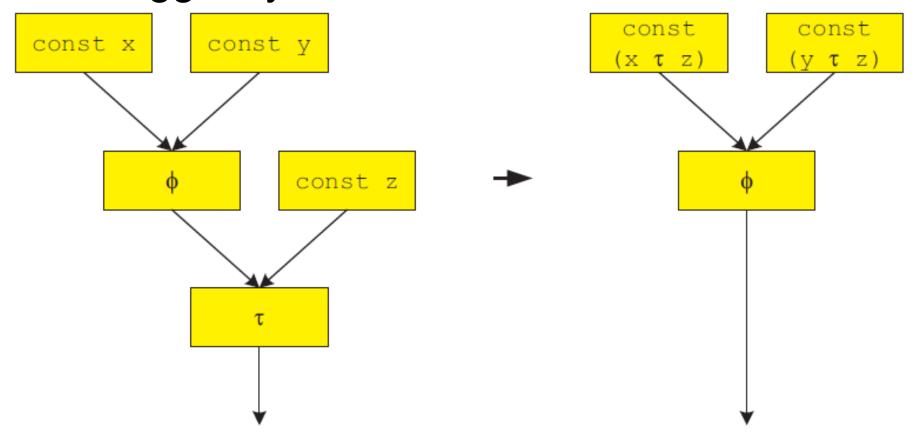
Optimalizálás

- Konstansok kiértékelése
 - a nyelv és a célgép figyelembe vételével
 - az esetek 80-90%-ában címszámításnál van rá szükség

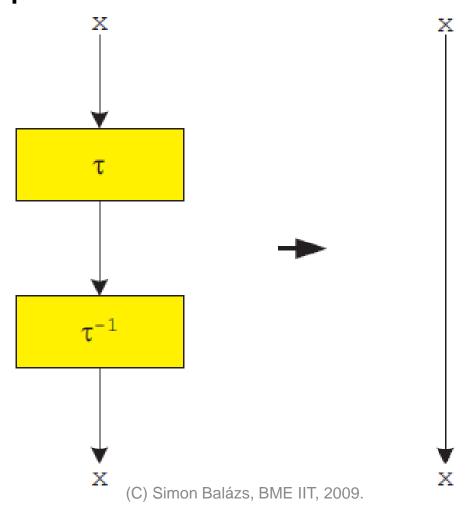
Optimalizálás

Φ-függvényeken keresztül is működik

Optimalizálás

■ Inverz operátor törlése

További optimalizálások

Operátoregyszerűsítés

Optimalizálás

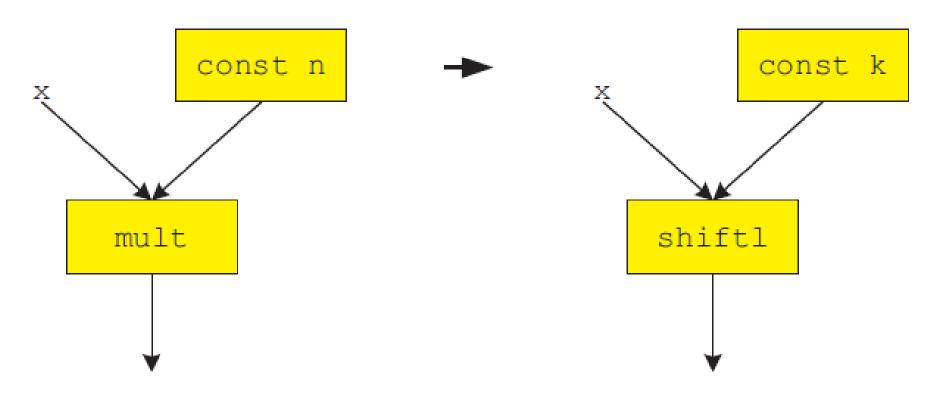
- Operátoregyszerűsítés
 - ötlet: a drága operátorok helyettesítése olcsóbb, de szemantikusan ekvivalens operátorokkal
 - fő felhasználási terület: ciklusok indexváltozóival való szorzás helyett összeadás
 - ■főleg ahol a szorzás sokkal költségesebb, mint az összeadás (akár 3x-os sebességnövekedés is elérhető)

Operátoregyszerűsítés

■ Kettő-hatvánnyal való szorzás

$$x \times n, n = 2^k$$

M

Operátoregyszerűsítés

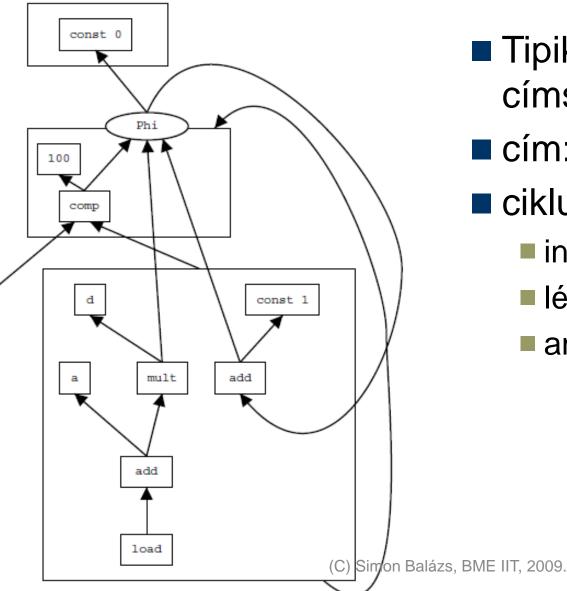
Gyakori a következő kód:

```
for (i=0; i<n; i++)
for (j=0; j<m; j++)
... a[i,j] ...;
```

■ Tipikus címszámítás:

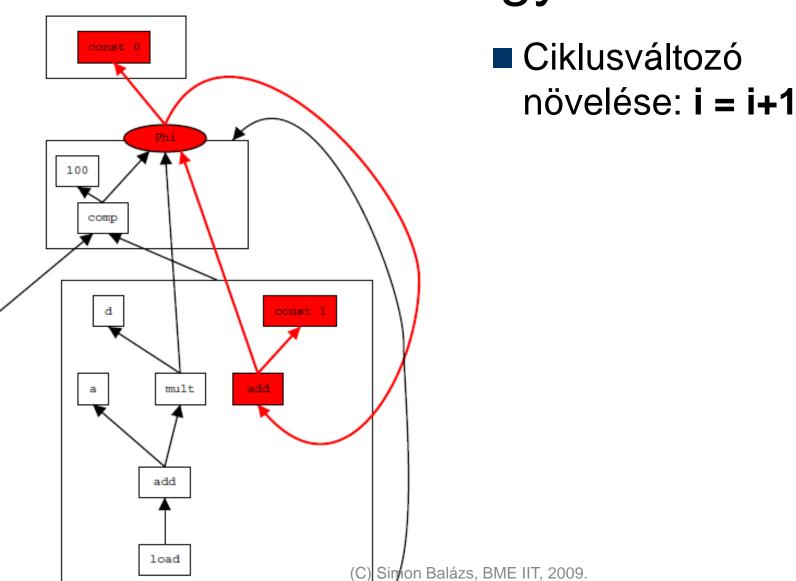
```
 >a[i,j] < = >a[0,0] < +i*m*d+j*d
```

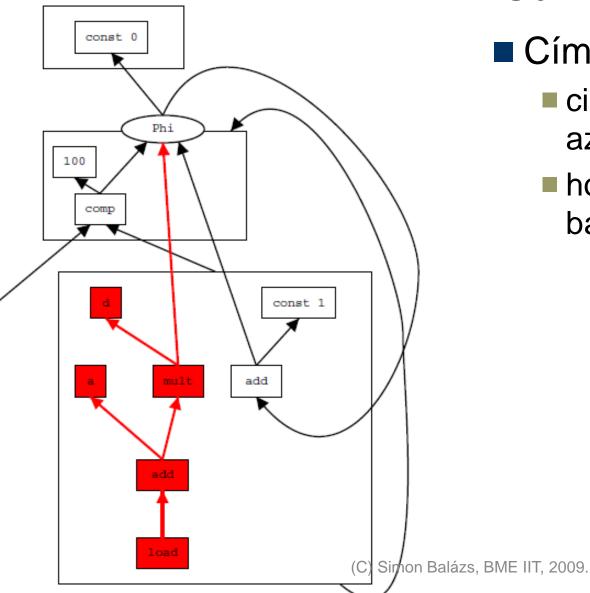
- ciklusonként 3 szorzás és 2 összeadás
- Ötlet:
 - ciklus elején: >adr< = >a[0,0]
 - minden iterációban: adr = adr+d
 - igy minden lefutáskor: >adr< = >a[i,j]
 - ciklusonként 1 összeadás

- Tipikus ciklus: címszámítással
- cím: a+i*d
- ciklusváltozó:
 - inicializálás: i = 0
 - léptetés: i = i+1
 - amíg: **i < 100**

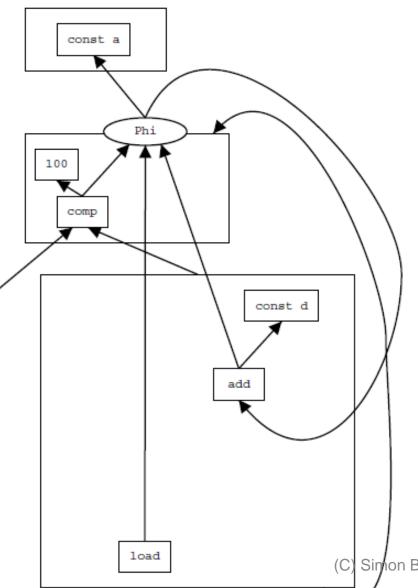

■ Címszámítás:

- ciklusváltozó szorzása az elemmérettel: i*d
- hozzáadás a báziscímhez: a

- Báziscím:
 - ciklusinvariáns, kivihető
- Léptetés:
 - 1 helyett az elemmérettel
- Címszámítás:
 - a ciklusváltozó adja a címet
- Előny: ciklusonként mindössze 1 db összeadás

Összefoglalás

- Sokféle optimalizálás
- Csak néhány kiválasztásával is jó eredmények érhetők el
- Az SSA forma segítségével sok analízis és optimalizálás egyszerűsödik
- Operátoregyszerűsítés: drága operációk (pl. mul) olcsóbbra cserélése (pl. add)
- Az SSA forma fő előnye: nem csak kiindulópont, hanem egyben az optimalizálás tere is